

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- az elsőfokon hozott határozatát fenntartva részben helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-71/03., T-74/03. és T-91/03. sz. ⁽¹⁾ egyesített ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletének a T-91/03. sz. ügyben az alperes által az EK 81. cikk szerinti eljárás megindításáról hozott 2002. december 17-i C(2002) 5083 final sz. határozata ellen benyújtott keresetet elutasító részét;
- ennek hiányában csökkentse az alperesre a 2002. december 17-i határozat 3. cikkében kirótt bírság összegét, valamint csökkentse az ítélethozatalig fizetendő kamat és ennek megfelelően a fellebbezés tárgyát képező ítélet rendelkező részében foglalt késedelmi kamat mértékét;
- az alperest kötelezze az eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott ítéletben tévesen alkalmazta az eljárási szabályokat és megsértette a közösségi jogot:

1. A fellebbező álláspontja szerint a *non bis in idem* alapelv értelmében – amelyet minden tagállam és a Közösség is elismer, beleértve a harmadik országokkal való kapcsolatokat is – az alperesre az Egyesült Államokban kirótt korábbi bírságot jelen esetben figyelembe kellett volna venni. A korábban külföldön kirótt bírságok figyelembe vételének – ezen elv és az anyagi igazságszolgáltatás elvének megsértésével történő – teljes elutasítása jogellenes, és nem tartozik a határozatot hozó hatóságok vagy a Bíróság mérlegelési jogkörébe.
2. Semmilyen indokolást nem adtak a bírságnak a – feltételezett egyedüli piacvezetői pozíció miatt kiszabott – 35 %-os megemelésére, elvégre a vitathatatlan tények és a Bíróság ellentmondó megállapításai alapján ennek semmilyen jogalapja nincs. Mivel a Bizottság által felsorolt panaszokból nem derült ki egyértelműen, hogy szándékában állt a fellebbezőt egyedüli piacvezetőnek tekinteni, a meghallgatáshoz való jogot is megsértették.
3. A Bíróság annak ellenére sem foglalkozott részletesen a fellebbező kifogásával – amely szerint az ügygel foglalkozó bizottsági csoport tagjainak hiányos nyelvtudása miatt a védelemhez való jogait helyrehozhatatlan sérelem érte –, hogy a fellebbező tényekkel alátámasztott beadványokat nyújtott be, és bizonyítékok előadását is felajánlotta.
4. A fellebbező együttműködését nem értékelték kellően. Mivel együttműködése legalább annyit ér, mint a többi résztvevőé, ezért – bírságának a többi résztvevőhöz képest jelentősen kisebb mértékű csökkentésével – vele szemben hátrányos megkülönböztetést alkalmaztak.
5. A kirótt bírságok aránytalanul magasak, mivel nem vették figyelembe, hogy a határozat meghozatalának idején a fellebbező nehéz helyzetben volt. A Bizottság és a Bíróság

nem tételezheti fel azt, hogy a bírság összegének meghatározásakor a gazdasági hatékonyságot nem kell figyelembe venni, mivel mindkét intézménynek meg kell vizsgálnia, hogy a kirótt bírság gazdaságilag mennyire reális.

6. Végül a kamatláb meghatározása tévesen történt: az eljárás idejére meghatározott kamatláb különösen magas összege lényegében egy további bírsággal ér fel, amelynek nincs jogalapja.

⁽¹⁾ HL 2005., C 205., 2005.8.20.

A Bundessozialgericht 2005. július 5-i végzésével az Aldo Celozzi kontra Innungskrankenkasse Baden-Württemberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-332/05. sz. ügy)

(2005/C 281/15)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundessozialgericht (Németország) 2005. július 5-i végzésével, amely 2005. szeptember 12-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Aldo Celozzi kontra Innungskrankenkasse Baden-Württemberg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundessozialgericht a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Összeegyeztethető-e az Európai Közösség elsődleges és/vagy másodlagos jogával (különösen az EK 39. cikkel [korábban az EK-Szerződés 48. cikke], az 1408/71/EGK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével és 23. cikkének (3) bekezdésével, valamint az 1612/68/EGK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdésével), hogy egy Németországban foglalkoztatott, házastárs migráns munkavállaló, akinek házastársa egy másik tagállamban lakik, továbbra is a munkavállalói munkabéradó-kartonján bejegyzett nettó munkabér alapján számított munkabéradó-sáv alapulvételével kap táppénzt, anélkül, hogy a családi állapotától függő adójogi jellemzőinek egy későbbi, számára kedvezőbb, visszaható hatályú megváltozását figyelembe vennék?

⁽¹⁾ HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.